
Sprawozdanie z pobytu delegacji adwokatury polskiej i Krajowej Rady Radców Prawnych na KOngresie w Rzymie, poświęconym miejscu i roli adwokatury w wielkich współczesnych systemach prawnych

Palestra 31/10-11(358-359), 247-249

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z treścią uchwały NRA nr 4/II/87 z dnia 28 marca 1987 r. o zasadach wpisów na listę adwokatów i aplikantów adwokackich. Odpis tej uchwały doręczono wszystkim przybyłym przedstawicielom ORA.

Adw. Andrzej Siemiątkowski omówił orzecznictwo NSA związane z samorządem adwokackim, a w szczególności ze sprawami kadrowymi.

Po wystąpieniach sekretarzy prawniczych NRA wywiązała się ożywiona dyskusja, której przebieg wyraźnie wskazywał na celowość zorganizowania tego spotkania, a nawet na potrzebę jego powtórzenia jesienią br. Zebrani przedstawiciele rad adwokackich zgodnie podkreślili potrzebę zorganizowania instruktażu i udzielenia przez to pomocy w zakresie prawidłowego załatwiania spraw kadrowych.

W naradzie wzięło udział osiemnastu przedstawicieli okręgowych rad. Nieobecni koledzy usprawiedliwiali nieobecność z wyjątkiem przedstawicieli ORA w Szczecinie, Wałbrzychu i Gdańsku. Przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości nie było mimo wysłanego zaproszenia.

adw. Andrzej Kozanecki

Kronika

I. KRONIKA CENTRALNA

1.

Wybór dwóch adwokatów w skład Rady Krajowej PRON

Wiceprezes NRA adw. Zbigniew Czerski poinformował Prezydium NRA, że w skład Rady Krajowej PRON weszło dwóch adwokatów: Andrzej Flbanowski i Jerzy Kejna, oraz poinformował o uchwałach podjętych na Kongresie PRON.

2.

Sprawozdanie z pobytu delegacji adwokatury polskiej i Krajowej Rady Radców Prawnych na Kongresie w Rzymie, poświęconym miejscu i roli adwokatury w wielkich współczesnych systemach prawnych

W dniach od 21 do 23 maja 1987 r. odbył się w Rzymie światowy Kongres poświęcony tematyce miejsca i roli adwokatury w wielkich współczesnych systemach prawnych. W Kongresie ze strony polskiej wzięli udział imiennie zaproszeni przez organizatorów: prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Kazimierz Łojewski i prezes Krajowej Rady Radców Prawnych dr Józef Zych.

Założeniem Kongresu było przedstawienie i przedyskutowanie trzech podstawowych systemów adwokatury we współczesnym świecie, a mianowicie systemu anglosaskiego opartego na *common law*, systemu euro-

pejskiego opartego, w głównej mierze na kulturze śródziemnomorskiej i wyrosłej z niej kulturze prawniczej oraz systemu radzieckiego, będącego wynikiem socjalistycznego spojrzenia na rolę i funkcję prawa w państwie.

Stosownie do tak przyjętego programu zostały wygłoszone trzy podstawowe referaty przez trzech przedstawicieli wymienionych wyżej systemów. Referat na temat systemu opartego na *common law* wygłosił Edward D. Re, profesor prawa St. John's University i sędzia Sądu Międzynarodowego Handlu w Stanach Zjednoczonych. Referat na temat sytuacji advokatury w systemie prawa europejskiego wygłosił adw. Giuseppe Manzari, przewodniczący organizacji „Włoska Advokatura Państwowa”. Wreszcie referat przedstawiający problematykę prawa radzieckiego i funkcję adwokata na jego tle wygłosił Giennadij K. Charow, przedstawiciel Moskiewskiego Instruktorium.

Wszystkie referaty zawierały nie tylko ogromny ładunek informacyjny, ale również niezbędne w tym wypadku podteksty socjologiczne i historyczne. Na ich tle wywiązała się zresztą bardzo ciekawa dyskusja, w toku której w atmosferze wielkiej wzajemnej życzliwości i szacunku poszczególni dyskutanci, prezentowali swój punkt widzenia na problemy wynikające z treści wygłoszonych referatów.

W tej części zgromadzenia delegaci advokatur zagranicznych przedstawili systemy prawne, na tle których funkcjonują ich organizacje adwokackie. W obszernym wystąpieniu (wygłoszonym w jęz. angielskim) prezes NRA adw. dr Kazimierz Łojewski przedstawił problematykę advokatury polskiej zarówno w jej kontekście historycznym, jak i jej roli we współczesnym państwie polskim przy uwzględnieniu tych wszystkich uwarunkowań, jakie uzewnętrzniały się w okresie ostatnich kilku lat. Wystąpienie to zostało przyjęte z wielkim zainteresowaniem i życzliwością ze strony wszystkich niemal uczestników Kongresu.

Dla informacji należy podać, że Kongres rzymski został zorganizowany przez dwie organizacje włoskie, a mianowicie przez advokaturę w jej znaczeniu tradycyjnym, zwaną we Włoszech „wolną advokaturą” (*Avocatura Libera*) oraz przez tzw. advokaturę państwową (*Avocatura dello Stato*), obsługującą wszystkie agendy i organizacje państwowe w Italii. Ta ostatnia organizacja, przypominająca w pewnym sensie istniejącą u nas bezpośrednio po wojnie Prokuratorię Generalną, jest instytucją o ogromnym znaczeniu we włoskim systemie państwowym i cieszy się znacznym szacunkiem w społeczeństwie. Jej przewodniczący adw. Giuseppe Manzari jest znaczącą osobistością w swoim państwie. To samo zresztą można powiedzieć o pozycji państwowej i społecznej włoskiej advokatury tradycyjnej, a w związku z tym o kol. Franco Grade Stevensie, prezesie Naczelnej Rady Adwokackiej we Włoszech.

Gospodarze nadali Kongresowi niezwykle wysoką rangę polityczną, czego wyrazem był fakt, że wszyscy uczestnicy zostali przyjęci na specjalnej audiencji przez Prezydenta Republiki Włoskiej Francesco Cossigę oraz

przez Ministra Spraw Zagranicznych Giulio Andreottiego.

Można bez przesady powiedzieć, że Kongres rzymski był doniosłym wydarzeniem w życiu adwokatury światowej. Jego rola wybiega daleko poza funkcję informacyjną dotyczącą poszczególnych systemów prawa i adwokatury. Ostatecznym przesłaniem Kongresu była bowiem myśl, że ideę porozumienia między państwami a narodami można zrealizować właśnie przez prawo oraz przez ludzi, którzy prawu służą — adwokatów.

Kongres potwierdził również raz jeszcze tezę o jedności adwokatury i jednorodności jej problematyki — niezależnie od systemów prawnych, w jakich ona funkcjonuje. Margines różnicy wynikających z odmienności tych systemów jest w gruncie rzeczy bardzo wysoki i sprowadzający się do zagadnień natury technicznej. Podkreślili to zwłaszcza w swojej końcowej wypowiedzi szefowie adwokatury włoskiej w jej obu odmianach, tj. adwokaci Giuseppe Manzari i Franco Grande Stevens. Nie można wreszcie pominąć bez odnotowania ujmującej i chwytającej za serce gościnności włoskiej. Przejawiała się ona na każdym kroku podczas obrad i przebiegu całego Kongresu, a w odniesieniu do delegacji polskiej wyrażała się niekiedy w gestach wręcz wzruszających.

3.

Sprawozdanie z IX Mistrzostw Narciarskich Adwokatury

W dniach 23 i 24 stycznia 1987 r. odbyły się IX Mistrzostwa Narciarskie Adwokatury.

Puchar Naczelnej Rady Adwokackiej zdobyła drużyna Izby Adwokackiej w Krakowie w składzie następującym: adw. Barbara Sczaniecka, Krystyna Tarska, Małgorzata Studzińska Jerzy Łowczowski, Antoni Deskur, Juliusz Mysiński, Andrzej Tarnawski, Władysław Chowaniec, Marian Mirek, Andrzej Sopata, Janusz Sczaniecki i apl. adw. Andrzej Ślusarczyk. Drugie miejsce oraz Puchar ufundowany przez ORA w Krakowie zdobyła drużyna Izby katowickiej, na której czele stała adw. Teresa Hofman i adw. Tadeusz Węgrzynowski. Dalsze miejsca zajęły w kolejności Izby: opolska, gdańska, wałbrzyska, częstochowska i warszawska. Mistrzami Polski na rok 1987 zostali: adw. Teresa Hofman i adw. Jerzy Łowczowski w grupie wiekowej powyżej 50 lat, adw. Marian Mirek w grupie wiekowej 40—50 lat oraz apl. adw. Wojciech Babicki (Izba gdańska) w grupie poniżej 40 lat.

Jak zwykle, mistrzowie zostali wyłonieni w trakcie rywalizacji w dwóch konkurencjach: slalomie gigancie i biegu płaskim. Slalom rozgrywany był w bardzo trudnych warunkach pogodowych — we mgle i zamarzającej mźawce. Mimo to najlepsi zawodnicy poradzili sobie znakomicie, a ukończyli zawody prawie wszyscy. Wśród pań zwyciężyła kol. Teresa Hofman, a dalsze miejsca zajęły: Małgorzata Andryszkiewicz i Małgorzata Olejnik. W grupie panów powyżej 50 lat I miejsce zajął kol. Jerzy Łowczowski, II — kol. Rudolf Flam, III — kol. Juliusz Mysiński; w grupie 40—50